

[Westh]

som hidtil at følge behandlingen af den danske natur omhyggeligt.

I den forbindelse vil jeg spørge ministeren, om det ikke var en overvejelse værd, hvis der var ønske om det regionalt, at åbne mulighed for etablering af et rådgivende organ, f. eks. bestående af Naturfredningsforeningen, Jagtforeningen, Friluftsrådet og andre, som amtsrådene i afgørende sager kunne høre, altså en slags forbrugerråd.

Primærkommunerne har naturligt nok udtrykt betænkelighed ved, at de ikke længere vil være direkte placeret i de organer, der står for fredningsplanlægning, men vi mener, at primærkommunerne gennem offentlighedsfasen og gennem planlovene i øvrigt er sikret en rimelig mulighed for at påvirke planerne. Jeg håber og tror da også, at amtsrådene vil være meget forstående over for kommunernes, Naturfredningsforeningens, Friluftsrådets og andre interesseorganisationers ønsker og tanker, når forslag og endelige fredningsplaner skal udarbejdes, og jeg gør opmærksom på, at alle tilkendegivelser om fredningsplaner skal indsendes til ministeriet, når planerne søges endeligt godkendt.

Af de øvrige nye ting skal jeg kun fremhæve en enkelt, nemlig at der i lovforslaget er lagt langt større vægt på bevarelsen af vore vådområder, der er med til at give et afvekslende dyre- og planteliv og et naturmæssigt righoldigt landskab. Vi tillægger disse forslag afgørende vægt. I den tekniske tidsalder, vi lever i, er det afgørende nødvendigt, at vi værner vore landskabelige værdier, og fredningshensynet vil ikke blive mindre i tiden fremover. På den baggrund vil vil deltage i et positivt udvalgsarbejde.

Marinus Sørensen (S):

Det drejer sig om lovforslag nr. L 131 om de konsekvensændringer, der må ske, såfremt ændringen af naturfredningsloven bliver vedtaget; altså en følgelov. Ændringerne skal først og fremmest ses som en følge af den foreslåede ophævelse af fredningsplanudvalgene og overførelsen af disse opgaver til amtsrådene. Disse opgaver har i dag ikke alene forbindelse med naturfredningsloven, men også med andre love. For det første må man sikre sig, at naturfredningsinteresserne sikres i lands- og regionplanlovene, efter at ansvaret for det regionale fredningsarbejde

er overgået til amterne. For det andet – og det er noget væsentligt i bestræbelser for nærdemokrati – er en ændring af klagebestemmelserne foreslået henlagt til en bredere kreds af interesserede, efter at fredningsplanudvalget som klageberettiget organ ikke eksisterer mere.

Lovforslaget siger klart i § 11, stk. 1, at en klage kan indgives af enhver, der må antages at have en væsentlig individuel interesse i sagens udfald. For at dette skal kunne realiseres og ikke kun være en teoretisk mulighed, må de pågældende have mulighed for at få kendskab til zonetilladelser. Derfor foreslås det, at disse tilladelser offentliggøres af zonemyndigheden. Nærmere regler for denne offentliggørelse – og det vil vel dreje sig hovedsagelig om de ting, som ikke i forvejen har været offentliggjort under kommuneplanlovens regler – foreslås henlagt til miljøministerens endelige fastsættelse.

Det er klart, at denne nærdemokratiske bestemmelse om offentliggørelse – og af denne grund sikkert også flere klagesager – vil kunne synes at påføre amterne en del ekstra arbejde og dermed øgede udgifter. I realiteten er der dog ikke tale om væsentlige udgiftsforøgelser, men nærmere om en omrokering af visse udgifter. Det er lige så klart, at hvis man mener noget med udtalte ønsker om offentlighed og nærdemokrati, må disse eventuelle udgifter ikke komme til at stå som en hindring for lovforslagets vedtagelse.

Mit parti mener noget med offentlighed og nærdemokrati og kan derfor anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Thorndahl (FP):

En ændring af naturfredningsloven har været drøftet ved flere lejligheder i folketinget i de senere år, specielt hvad angår den fremtidige administrative struktur for naturfredningen. Debatterne har afdækket betydelige forskelle mellem partierne og vel også en vis usikkerhed. Miljøministeren har derfor ledsaget sit forslag med en fyldig historisk redegørelse. Nu skal man selvfølgelig være forsigtig med at rose ministre, men jeg finder det egentlig rimeligt at sige, at den fremstilling af sagen og af lovforslaget, som miljøministeren her har givet folketinget, i det væsentlige er let læst og tydelig i sin beskrivelse af mulighederne og problemerne.